

Per abraçar l'aire.

L'espill nu, que reflecteix tantes mentides, com veritats.

L'espill nu, que troba el mínim detall i el copia com si fos l'original.

Darrera l'espill hi ha una paret, que el sosté tan alt que aquest pot plagiar els núvols i els pardals.

El manté tan alt, que la lluna té una bessona, i les estrelles més fulgor que mai.

L'espill nu, que no parava d'ascendir cap a l'espai fosc i silenciós, va trobar un planeta gran i espaiós.

El planeta esquerp, que posseeix tantes petjades, com sorra vermella.

El planeta esquerp, que hi encara que era fred i desolat, l'habitava una xiqueta.

L'espill nu, va preguntar pel nom de la xiqueta, i quan es va assabentar que aquesta no en tenia, de nom, va indagar sobre el nom del planeta.

"Mart" - va dir la xiqueta mentre es veia reflectida dins l'espill.

"Som a Mart? Com pot ser?"

"I com respire?" - va dir l'espill sorprès de que la xiqueta no en tinguera un vestit espacial.

"No ho faig, ja sóc morta. Fa anys que sóc aquí, romanc buscant la resposta."

"Que quina és la pregunta a la que busques tant la resposta?" - va preguntar el mirall bocabadat.

"La pregunta que tot el món es recita després la mort : Què cal fer per tornar a abraçar l'aire?"

L'espill nu que sorprès per la pregunta de la xiqueta espacial, sense nom i morta, no va saber què contestar. Després d'un temps pensant en allò que va dir-li la xiqueta pigada i xicoteta va contestar:

"No crec que tu pugues tornar, on la Terra descansa quan la lluna treu el cap. No crec que tu pugues tornar, on la Terra s'alça quan el sol s'eleva. Però una cosa sí et puc dir, si el teu nom recordes veuràs la llum que et busca i aniràs al cel.

La xiqueta pigada, espacial, sense nom, morta, i xicoteta va insistir en què del seu nom no se'n recordava, però va tindre una idea. I si el nom de la xiqueta ara fos inventat i batejat en aquell planeta?. El mirall va anunciar en veu greu i alta : "Marta, el teu nom ara és."

I així fos com la xiqueta pigada, espacial, que no tingué nom, habitava Mart, era morta i xicoteta, ara es deia Marta, va trobar la llum i al cel va viure feliç i contenta.

I si tu et trobes un mirall que el sosté una paret i es reflectida hi ha una xiqueta pigada i xicoteta sabràs que aquesta història és certa i després de la mort hi ha un més enllà.